

СЪЩНОСТ НА СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

Социалната политика като обществено явление има два **взаимно свързани компонента:**

- **науката социална политика**, която извежда на преден план различни научни схващания, доводи, формулира принципите и закономерностите на развитието на социалните отношения;

- **практическата социална политика**, която се концентрира върху сферата, формите и средствата за въздействие за постигане на целта.

Социалната политика *като наука* представлява съвкупност от възгледи, анализи и теоретични обобщения за същността, сферата и начините за регулиране на социалните отношения. Функциите ѝ биха могли да се определят по следния начин:

- **индикаторна** - заключава се в определяне и идентифициране на социалните отношения, на социалните проблеми и конфликти;

- **аналитична** - отнася се до изследване на социалните отношения и проблеми, както и на причините, които са ги породили;

- **обобщаваща** - на основата на теоретичния и емпиричния анализ социалната политика като наука прави своите обобщения, извлича закономерности и предоставя препоръки за практиката;

- **проектираща** - тази функция произтича от връзката ѝ с практиката. Тя означава предварително разработване на планове, програми, целящи промени в социалната област.

Социалната политика *като практика* е специфична дейност за регулиране на социалните отношения, разбирано преди всичко като целенасочени въздействия, осъществявани от правителствени и неправителствени структури и организации, от отделни доброволни сдружения или групи лица. Мотив за упражняване на такава дейност са интересите. Социалната политика като практика зависи както от доминиращите схващания за нейната същност, сфера и функции, така и от развитието на икономиката като неин основен детерминант.

Между теорията и практиката има взаимна обусловеност, но те имат и подчертана относителна самостоятелност. Практическата социална политика често се отклонява от теорията както в зависимост от идеите за цялостно обществено развитие, така и от състоянието на икономиката.

Най-трудно за изследователя е да намери подходящ критерии за обобщаване на съществуващите схващания за социалната политика, при положение че работилите в тази област са отразили идеите на своето време и привързаността си към определени философски течения.

Наличието на многообразни и многопосочни различия в общественото положение на отделните групи в обществото изисква намесата на